

Jem og halvfemſindstyvende Møde.

Fredagen den 13de Juni Kl. 1.

Sekretæren, Bønſøfte, oplæste Protokollen, som derefter blev underſtrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Forſlag til Lov om Ophævelse af Skibsafgiften i indenrigſt Fart.

(Lovforſlaget findes i Tillæg C. Sp. 461—62; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B.)

Intet Ændringsforſlag var ſtillet.

Lovforſlaget ſom Helhed fattes under Forhandling.

Ordføreren (Berg): I § 2 i Lovforſlaget, ſom den nu er affattet, findes, ſaavidt jeg ſjønner, en lille Udvidelse af den ſvenſke Kyst ligeoverfor Kjøbenhavn, Helsingør og Kjøge Løbdiſtrikter i Forhold til, hvad der tidligere har været loubestemt. Det er imidlertid af aldeles underordnet Betydning og turde formentlig være i adminiſtrativ Henseende rigtigere, naar derved den paagjældende ſvenſke Kyst kan komme til at udſtrække ſig til ſamlede Løbdiſtrikter. Iøvrigt er der ikke noget Nyt at lægge Mærke til. At Ordet „kan“ er udeladt i Overſkriften til § 2 er naturligt, da Paragrafen nu i det Væſentlige kun er en Omſkriven af tidligere beſtaaende Beſtemmelſer. Jeg hører til den Del af Udvalget, ſom beklager, at man ikke har faaet Mere ud af denne Sag; men Forſlaget omfatter dog et beſtemt begrænſet Omrøde, ſom det fyldeſtgjør, og eſterſom Forholdene ere, har Udvalget ment at burde anbefale det til Thingets Vedtagelse. Den Forhandling, der er ført angaaende en Udvidelse af Lovens Omrøde overhovedet til ogſaa at omfatte Skibsafgiften i udenrigſt Fart lader haabe, at vi om kort Tid ville under en eller anden Form komme tilbage til dette vigtige Spørgsmaal. Det er ikke blot af Hensyn til Skibsfarten ſelv, at det mere og mere turde viſe ſig paa-trængende at faae en Reform med Hensyn dertil, men det kunde muligviſt være ikke mindre vigtigt af Hensyn til de Samfundſinteresser overhovedet ſom Skibsfarten, ogſaa den danſke Skibsfart, re-

præsenterer. Det er ønskeligt at komme ind paa en Reform i den Henseende, ønskeligere fra et almindeligt Synspunkt end med Hensyn til Skibsfarten ſom blot Næringsvei, ſkjøndt ogſaa den for Tiden haarbt kunde trænge til de Lettelſer, ſom kunne fremkomme ved en Reform af denne Sag. Allſaa med Forventning om, at vi ſnareſt mulig maa komme til en Overveieſe og en heldig Reform af Spørgsmaalet vedkommende Skibsafgiften i udenrigſt Fart, anbefaler jeg paa Udvalgets Vegne Forſlaget, der gaar ud paa at hæve Afgiften i indenrigſt Fart til Thingets Velvillie.

Steenstrup: Den ærede Formand har givet mig Ordet; jeg veed ikke, om det ærede Medlem (Ville), der paatog ſig en Slags Formandsmyndighed overfor mig igaar, har Noget imod, at jeg benytter det. Sagen vedkommer mig nemlig perſonlig; thi da Værbøere beſtjæftige ſig endel med Skibsfarten, og jeg ſtaar i Forbindelse med Skibsførere, har jeg ikke ſaa Interesser i Forbindelse med det foreliggende Spørgsmaal. Dernæſt erindrer maatte det ærede Medlem, at denne Befolkning ved ſidſte Valg viſte en viſt aktiv, djærv Fremgangsmaade, og at Sætningen: „Vi Sømand gjør ei mange Ord“ blev udført i dens Konſeventſ ſaa vidt, at det ikke er denne Befolknings Skyld, at Repræſentanten for Svendborg Amts 7de Valgkreds ſtaar levende og med hele Lemmer. Allſaa Sagen vedrører mig perſonlig. Dette var den formelle Side af Sagen. Den reelle Side af den er, at denne Befolkning, der i ſaa høi Grad har ſluttet ſig til den høitærede Finanzministers Politif af 12te April, er bleven ſkuffet paa ſorgelig Maade ved Forſtaaelſen af hans Forſlag, ſom det forelaa. Der var i dette Forſlag Udtrykkene „Værbø og ligeoverfor liggende Kyster“, og da jeg nylig var hjemme, har jeg ſet, at Befolkningen delte min Anſkuelse af, at derunder var indbefattet Hønsborg og Hønsborg Fjord, ſom egentlig er det, ſom det gjælder om. En Maſſe af Smaaſkipperne i Marſtal, og de høre til de ivrigſte Aprilianere, leve netop af Farten paa Hønsborg og Hønsborg Fjord; jeg kan ikke ſige, hvor ſtor en Del det er, men jeg tror ikke, at det er nogen Overdrivelse, naar jeg paaſtaar, at de rimeligviſt udgjøre Halvdelen af de Skibsførere, der have foranlediget Lovforſlaget. Man kan ikke ſe det af Lovforſlaget, men det er en Kjendſgjerning iſølge den høitærede Ministers Udtalelſer, at han ikke har forſtaaet det ſaaledes,